

man' vici quicauis hui' dext' inclin' qm' l'm
qua poterit.

Scribile lilitatis domū q̄ ad multam
instānciā nūcū t̄ri recepti dignis p̄
sequiis accidibz ḡm̄. Enī primū petim̄
si placet decetō minū sub mētō cludi.
ne q̄ absit de incultatione b̄z uel oblatō
p̄ dignis uel receptor audie censentur.
sic tēnū nobis nūcū dicitatis affectus
accedit ad plenę sufficiē op̄lētū q̄ in a
nū nō q̄m̄ cōtentī.

Sufficere potuit propria
multoz bonificioz tot zemina de manu
verbi recepta. ut rebus misericordia saltem mabsentia
preceptis esse facte orine ad iustificacionem non
sufficere deperit. Quid ergo ad dictis an
ista me reputatis in memore; ut z si cipho
non in memoria non obsuem. proprius dominus verbi
erit potest si obliuiscere ego boni et quid si non
obliuiscar id quod sum obliuisci potest eius qui
post deum me duxit ad ecclesiam ut ergo non edar
ingratius ad gemitos inclino cipho id est
dominus gemitu non sunt quod mississ.

Et qualiter rei
nō erat cui dicit copia rei munītū
despat medium ad eum cūsumsum

per
opinione p̄iū; et t̄
plurimorum desideria meis deinceps est actuū. cū
mī deuotos nōis mei oblatione būficiū
p̄q̄m colligitur adiectio gr̄e inumscitae
largitas meliorum hinc deuotioe nuptus
ad gaudia gaudeo. Hacundis hinc inde
nī magis complato t̄iam me melior sine
effici si uō vīn fateor tota mīcē deuocō
mīs nāncilla fluctuabit taquihomis agi
tata cimbim; Vicimī cūlīs pīculū mina
lūpū vīnis iſſi; cum dies accidiam p̄c
debit. Tūc dīc cuestigio sequentur suo
enī detīo: p̄dīta. Hinc aut̄ succedēte
austro qui p̄cellas mutant iniquora p̄
sidiū mīrī remigio detenebris ad lūcē cap̄
everū mercatorum gīaz cogēns rēaḡ
hostens quā duacione obligat qm̄b; tu
cūlīs dīm offam copia me fūat mox̄ et
dū traher ad omnia p̄mor magitudine sin
gulo erubescō fateor q̄ dū ubi desine me
insum īgnitūdīs tānguo tot bñfīz̄
īmemore sp̄ accuso q̄ sī ad recipiend̄
auid' nec sufficiens ad soluend̄

Emissus ē mōnō hītus
precepto. Vm qz uolum' p' o'mat nobis
in lobis sic cū gīm' actione remittat ut
apud remittētē remansisse creditur

Ecce quis regnum
cesari militatur qui intus si militis
parer habemus & senescens fugit p's
b'z cessionem

Celationem
et carus car
plentudine caritatis tua clām omni
carissima ex parte tui cū gaudiū recipim' acq
one sib' h' tenacius immixtus omn' sit ven
acione colendus accepissem' cū libētatis

mearem missione nūm ampliore; sāti
delectat gustū suo libāne vīni istud. os
habūndē hanstū sic asserlēns haurit in
gemū q̄ ad hanstū illud orīons irrgim
lentū reddit. Cūptū q̄ reputas illo re
pleto exultare opū ac nemo ipins po
culo īnaleſcē vīnes mītis pūdīm' ma
gendis nīris huīmōdi vīncalīce bre
vīcīmū ut eius ope illa rōmī forte plene
salter, ylanter openī

Dicitur videtur
etiam solito more receperim' qm
sunt. s; mitemur viduisse libentius to
tis q; p; in eius complexib; stiruisse? q;
is uiax aditus q; p; dem publicaligo le
lauat geni claritas san remleuat expe
dit uide q; festinus accedas admiris
solertia consueta.

Receperat imperio dicta
pigma letitiae cum amicis fratribus
prosa labiorum tedius mediam recreacionem
optate suscepit sanctum missa dona propositi
tanta socii more eius debetam hunc via
nam. ne ille duxit leuiti manus difficult
atem ingeferit mittitis difficultatem
mittitis merritum offendam tunc eisdem
illectu prompta receptionem misericordiam. Vm
non notari donorum mittitis principias
qm non dum talem feci eundem erubilem
videamus honoris futili psalmi. huncisse.
De fringuillo in gressu transmisso plusquam
affassano recipias qz sunt virtutate
maximis munis quantitate patienti amico
placitorum oportunitus pque sunt esurie
tem et leimus satisfact.

Iesus in ipsis si potius omni mittimus
offensa remitti non sint admissus
et ecce recipimur cum dignitatem peccati le-
gum proprii nostri lede quod turbare domini remis-
sione dominicem ad hec ad gloriam vobis
assurgimus actiones pergitur multa petentes
ut quo ad nos libelitas nascatur atque
quoniam corde contenti manus non querimur iam
co.

Tre libalitatis astm̄ qm̄ cōit. h̄t effm̄
plems pseq̄m̄ accdib; ḡm̄ q̄ ḡm̄
multa pet̄tes ut nob̄s i notā m̄nūri
az no lemat si mulū remittim̄ cū sit
cā remissionis honesta que cū ad iudicium
m̄e disseriōms pueint ad platiā ḡm̄
admitteur ad h̄c no iutis q̄ s̄r recep̄
ti renac̄tione mandati ap̄ cōem̄ i s̄stem̄
om̄m̄ m̄e posse t̄q̄ nescim̄ quale sum̄
receptari iensum dup̄bi dubio nob̄s
remittim̄ paleſcendum

Pro
indumento leticie primū qm̄ missis
passingam⁹ p̄ ad grates Cui ne tua Vidi
mūr minuscula m̄lyare m̄uti decet⁹ p̄
bilem⁹.

Ne pos est in
cui creditur esse ingenium sat applica-
bile studio et adscendi studiosa (plimis)
id autem quod hactenus defuit videt bonorum